Jelöljük π-vel az $(i_1, i_2, \ldots, i_n)$ permutációt. A $K(\pi)$ kifejezés $p_k T_m$ alakú szorzatok összegével egyenlő. A $k = m$ indexpárokhoz tartozó szorzatok mindegyike szerepel $K(\pi)$-ben, a $k \neq m$ indexpárhoz tartozó szorzat pedig akkor és csak akkor szerepel benne, ha π-ben m megelőzi k-t, vagyis az m-edik fiókot előbb akarjuk megnézni, mint a k-adikat. Ha szabadon választhatnánk meg minden $k \neq m$ indexpárhoz, hogy a $p_k T_m$ és $p_m T_k$ szorzatok közül melyik szerepeljen $K(\pi)$-ben, nyilván a kisebbiket választanánk. Eszerint előbb kellene megnézni az m-edik fiókot, mint a k-adikat, ha

$$p_k T_m < p_m T_k, \tag{2}$$

azaz ha

$$\frac{p_k}{T_k} < \frac{p_m}{T_m} \tag{3}$$

teljesül, ha pedig e két hányados egyenlő, akkor a két fiók megnézésének a sorrendje (ebből a szempontból) közömbös. Minimális lesz tehát $K(\pi)$ értéke, ha tetszőleges $k \neq m$ indexpárra (3) akkor és csak akkor teljesül, ha π-ben m megelőzi k-t, azaz ha

$$\frac{p_{i_1}}{T_{i_1}} \geq \frac{p_{i_2}}{T_{i_2}} \geq \ldots \geq \frac{p_{i_n}}{T_{i_n}}, \tag{4}$$

ezzel ugyanis egy csapásra biztosítjuk, hogy a $p_k T_m$, $p_m T_k$ szorzatpárok közül mindig a kisebbik szerepeljen $K(\pi)$-ben. (Természetesen, ha a $\dfrac{p}{T}$ hányadosok között egyenlőek is vannak, akkor minden olyan π permutációra minimális $K(\pi)$ értéke, amelyikre (4) teljesül.)

Pap Gyula (Debrecen, Fazekas M. Gimn., IV. o. t)